

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Javni prihodi". Rad ima 11 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

1.UVOD

Javni prihodi i rashodi koriste se kao instrumenti fiskalne politike. Finansije javnog sektora su predmet javnih finansija. U federalnom sistemu javni prihodi i javni rashodi podeljeni su između više državnih nivoa. Osnovni problem federalizma je koordinacija odluka različitih državnih nivoa. Funkcija snabdevanja čisto javnim dobrima treba da se ostvaruje na federalnom nivou. Optimalno snabdevanje nacionalnim dohotkom javnim dobrima treba da se obavlja na saveznom nivou, lokalnim javnim dobrima na određenom lokalnom nivou, a ostalim javnim dobrima na nivou između savezne i lokalne vlasti. Funkcija stabilizacije realizuje se na federalnom nivou, jer se stabilnost posmatra kao javno dobro. Principi federalizma su: supsidijarnost (centar vlada, dogovorno uz saglasnost federalnih jedinica), međuzavisnost članica federacije, zajednički zakoni, jezik, valuta, dvojno državljanstvo. U federalizmu je značajan princip dobrovoljnosti. Članice federacije zadržavaju svoj identitet i ostvaruju zajedničke ciljeve. U federalnom sistemu je potrebna stalna koordinacija vlasti i spremnost da se ona prenosi sa vrha na niže nivoe vlasti.

Javni prihodi su novčana državna sredstva za finansiranje opštih i zajedničkih potreba. Formiraju se putem raspodele i preraspodele nacionalnog dohotka. Klasična teorija je poreze, takse i prihode od javne imovine posmatrala kao normane-redovne javne prihode kojima se pokrivaju redovni javni rashodi. Savremena finansijska teorija, pored klasičnih javnih prihoda, prihvata i javni dug, emisiju novca i druge oblike javnih prihoda kao dopunske javne prihode, koji služe za prikrivanje javnih rashoda. Javni dug postaje redovni izvor javnih prihoda modernih država.

Na visinu i strukturu javnih prihoda utiču javne funkcije, ekonomska moć države i konkretni ekonomski odnosi. Javni prihodi izražavaju se u novcu i služe za pokrivanje troškova opšteg karaktera u jednogodišnjem periodu. Oni su osnovna institucija javnih finansija, deo su novostvorene vrednosti, a njihova upotreba ne ugrožava postojeću imovinu. Osnovni faktori koji deluju na sistem javnih prihoda su privredni sistem, društveno- ekonomsko uređenje zemlje, ostvareni nacionalni dohodak, valičina teritorije, broj stanovnika. Javni prihodi se ostvaruju na osnovu oporezivanja, prihoda javnih preduzeća, upotrebe državne imovine naknada za usluge državnih organa, javnog duga i drugo.

Poreski prihodi su osnovni i najznačajniji obim javnih prihoda koje ubire država na osnovu poreskog suvereniteta. U novije vreme javni prihodi se pretežno realizuju na osnovu poreza na dohodak fizičkih lica, poreza na dobit, poreza na potrošnju, na promet proizvoda i usluga, doprinosa za socijalno osiguranje, porez na imovinu i dr.

Javni prihodi predstavljaju efikasan instrument finansijske i ekonomske politike. Poreska politika je deo ekonomske i socijalne politike. Subjekt poreske politike je država odnosno njeni organi od centralnih do lokalnih¹.

Subjekt poreske politike ima pravo poreskog suvereniteta (pravo uvođenja poreza) i to na više nivoa što zavisi od društveno političkog uverenja (kod nas od nivoa Republike do nivoa opštine).

Korišćenjem adekvatnih instrumenata poreske politike realizuju se određene makroekonomske funkcije, odnosno ciljevi: stabilizaciona funkcija poreske politike (stabilnost cena i deviznog kursa), alokativna

funkcije poreske politike (stimuliše akumulaciju privrednih subjekata kod sistema poreskih oslobođanja i poreskih olakšica).

Restributivna funkcija poreske politike (vrši se korekcija odnosa iz primarne raspodele čime se ostvaruje i socijalna funkcija t.j. vrši se preraspodela nacionalnog dohotka između različitih društvenih slojeva. Restributivna funkcija poreske politike sa najčešće sprovodi kroz:

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com